

Μίμης Πλέσσας

Οι ατάλαντοι διάδοχοι...

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΤΙΣ ΠΑΡΕΟΚΡΑΤΙΕΣ ΠΟΥ ΔΥΝΑΣΤΕΥΟΥΝ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΜΑΣ

Ο ΜΙΜΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ, τριάντα χρόνια στην υπηρεσία της ελληνικής μουσικής, διακρίθηκε πάντα όχι μόνο για το χιούμορ και το καλό του γούστο, για τη θεωρητική του κατάρτιση και τη δεξιοτεχνία του στο πιάνο που άφησε εποχή, αλλά και για κάτι πολύ πιο σημαντικό: σαν συνθέτης και σαν άνθρωπος που έζησε τη μουσική και έζησε γι' αυτή.

Μακριά από εύκολες τραγουδοποιήσεις του συρμού, μακριά από ύποπτες μουσικές αντιγραφές, ο Μίμης Πλέσσας, κρατάει μέσα του όλο εκείνο το στοιχείο της παράδοσης που ανέκαθεν υπήρξε η πηγή κάθε σπουδαίου μουσουργού και επιπλέον λειτουργεί μέσα στο σύγχρονο μουσικό χώρο, σαν ανανεωτής και επαναστατικά εκκοραζόμενος καλλιτέχνης.

— Μετά από τριάντα χρόνια, στο τραγούδι, στο θέατρο, στον κινηματογράφο και καταξιωμένος στο κάθε ένα απ' αυτά, τι νιώθεις σήμερα να μένει ακόμα μπροστά σου;

● «Αυτή η καταξίωση όπως τη λες, μου επέτρεψε να εκπροσωπήσω τη χώρα μας στο πρώτο διεθνές συνέδριο που έγινε στο Μόναχο για το μουσικό θέατρο, συμμετέχοντας τριάντα δυο εκπρόσωποι από όλες τις χώρες.

Τιμητική διάκριση για μένα και ο προγαμός μου γεμάτος προσδοκίες!»

— Κι ο ερχομός σου;

● «Γεμάτος από απογοήτευση και πικρα».

— Γιατί;

● «Γιατί ένιωσα, ότι ακόμα και εμείς που ο καλός ο λόγος μάς λέει καταξιωμένος, βρισκόμαστε αποκλεισμένοι από τις φυσικές μας φωνές και βισκόμαστε μακριά από τις αληθινές ευκαιρίες που θάπρεπε να μας δίνει η πολιτεία και το κράτος».

— Τι ευκαιρίες;

● «Το αποτέλεσμα του συνε-

Συνέντευξη στο ΓΙΑΝΝΗ ΦΛΕΣΣΑ

Ο Μίμης Πλέσσας. Αριστερά, στο πιάνο με τη γυναίκα του Τζέλλα. Ο γνωστός συνθέτης στη συνέντευξη του επισημαίνει τα πρώτα της μουσικής και τις κακοδομιές των πολιτιστικών μας.

δριο ήτανε μ' ένα λόγο: Δώστε τη δυνατότητα στους δημιουργούς, κι όταν λέει δώστε, εννοεί το κράτος. Μην κωφεύετε διότι αλλιώς θα μείνετε πίσω και η ιδιωτική πρωτοβουλία θα σας ξεπεράσει μέσα από γκρούπερ, από κουτούκια από προσωπικές προσπάθειες.

Και σε ρωτάω: Ποιά απ' τις αξιουσύνες των συναδέλφων μου θα φθάσει ποτέ στο λαό αν οι κρατικές σκηνές δεν δώσουν την ευκαιρία για τη δημιουργία καινούριου μουσικού θεάτρου;

«Βαπτιστικός»

Η ΛΥΡΙΚΗ Σκηνή εξακολουθεί να παίζει τον «Βαπτιστικό». Οι κρατικές χορηγίες δίνονται για πράγματα τα οποία αφορούν συναυλιακές προπαγανδιστικές ορισμένων πραγμάτων που είναι απόηχος δίσκων. Ποιος απ' όλους μας εκλήθηκε από τη Λυρική Σκηνή;

Και πού είναι η καινούρια ανανεωτική διάθεση όταν οι σημερινοί άνθρωποι ειπών, εμείς θα κάνουμε τη Λυρική Σκηνή ελληνική! Μήπως κι ο Βέρντι είναι Έλληνας; Μήπως ο Πουτσίνι έχει ελληνικό δια-

βατήριο και δεν το ξέρω;

Και βλέπεις την «Μετροπολιταν Όπερα» ν' ανοίγει τις πόρτες της και να κάνει 18 παραστάσεις σε μιούζικαλ. Και εμείς εξακολουθούμε να ντρεπόμαστε για το τι είναι το μουσικό θέατρο, ποιες είναι οι δυνατότητές του, ποια είναι η λαϊκότητά του. Και εξακολουθούμε να είμαστε η ίδια παρὰ που κρινει τους ίδιους ανθρώπους με τα ίδια κριτήρια.

Ανοίξτε τις πόρτες στους ανθρώπους που μπορούν και θα φέρουν τον κόσμο μέσα, και τότε θα γίνει λαϊκό θέαμα η Λυρική Σκηνή. Τότε θα λειτουργήσει το Φεστιβάλ Αθηνών. Οχι όταν οι παρέες από δω και από κει μαζεύονται και κάνουνε τα ίδια και τα ίδια».

— Τα τελευταία τριάντα χρόνια, που μέσα σ' αυτά λειτουργήσαμε στο μουσικό χώρο, είδαμε τον Θεοσωράκη και τον Χατζιδάκι να στήνουν τον Βαμβακάρη και τον Τσιτσάνη στα ύψατα αξιώματα της νεοελληνικής μουσικής. Πες μου, με το χέρι στην καρδιά, αυτό είναι το στίγμα του νεοελληνικού πολιτιστικού μουσικού οράματος;

● «Δεν είναι οι μόνοι συνθέτες αυτοί που ανέφερες, που άφησαν να εμπνευσθούν από την αστείρευτη αληθινή πηγαία εμπνευση των Τσιτσάνη, Βαμβακάρη και των άλλων λαϊκών συνθετών που μας έδωσαν ένα είδος μουσικής που πήρε κάποια στιγμή μέσα στην πόλη τη θέση που είχε η δημοτική μουσική στην υπαίθρο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι άνθρωποι αυτοί ήταν πηγάι, εμπνευσμένοι και αυτά που μας άφησαν σαν τραγούδια θα είναι πάντοτε πηγή αναφοράς και εμπνεύσεως. Ενός όμως είδους και μόνου.

Δεν σου κρύβω ότι ο χαμός του φίλου μου του Τσιτσάνη ήταν ένα πλήγμα για μένα και για την ελληνική μουσική. Αλλά ήτανε πολύ μεγαλύτερο το πλήγμα μου σαν πνευματικού ανθρώπου που δίπλα στο θάνατο του Τσιτσάνη δεν αναφέρθηκε ο παρμενίσκος Κώστας

Γιαννίδης (Γιάννης Κωσταντινίδης) που υπήρξε ο μεγαλύτερος συνθέτης της γενιάς του και που επηρέασε όλους για όσους μίλησες και θα μιλήσεις. Και σαν Γιάννης Κωσταντινίδης αυτή τη στιγμή εκτελείται διεθνώς στα μεγαλύτερα κονσέρβουαρ απ' τους μεγαλύτερους σολίστες του κόσμου».

— Πιστεύεις ότι υπάρχουν φέουδα στο ελληνικό τραγούδι;

● «Δεν ξέρω αν υπάρχουν φέουδα. Υπάρχουν όμως στεγανά. Κι όταν αυτά τα στεγανά δημιουργούνται από συμφέροντα (εταιρείες, επιτυχημένους καλλιτέχνες κλπ.) πασι καλά. Όταν όμως δημιουργούνται από πνευματικούς ανθρώπους τότε μόνο μια ελληνική λέξη με δύο θαυμαστικά μπορεί να εκφράσει αυτό που αισθάνομαι και αυτό που πρέπει όλοι να φωνάζουμε: ΑΙΣΧΟΣ!!

Έχει φτάσει η παρεοκρατία σ' αυτή τη χώρα να είναι τόσο διαδεδομένη ώστε θα πρέπει ο επιτυχημένος να ορίζει και τον διάδοχο του. Και με έναν τέτοιο τρόπο, που πολλές φορές δεν τον διαλέγει επειδή εκφράζει τις καλλιτεχνικές του απόψεις αλλά επειδή ενδεχομένως δεν έχει το ταλέντο για να τον ξεπεράσει.

Τι χρωστάμε

ΕΧΕΙ έλθει η στιγμή όπου χρωστάμε στον κόσμο: Πρώτον: την κωδικοποίηση των καλών πραγμάτων που έγιναν στην προηγούμενη αικοσαετία. Δεύτερον: τη διαπομπή των πραγμάτων που χαλασαν ό,τι καλό έγινε την προηγούμενη αικοσαετία. Τρίτον: να πάψουμε να βλέπουμε όλους όσους βρίσκονται σε ζυλοπόδαρο, σ' ένα ύψος που δεν είναι το δικό

τους. Και τέλος, αυτοί που θα καταυγάσουν να τους δοθεί η δυνατότητα για να δουλέψουν αληθινά».

— Ποιος μπορεί να τους δώσει αυτή τη δυνατότητα;

● «Όσο το κράτος είναι μονοπώλιο στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση και σ' όλες τις άλλες εκδηλώσεις που έχουν σχέση με τα πολιτιστικά, δεν θα μπορέσει ποτέ να γίνει κάτι τέτοιο».

— Γιατί;

● «Απ' τη στιγμή που κάποιος από μας θα υψώσει τη φωνή σε κάποιον από τους κρατούντες και σίγουρο είναι παρεοκρατικοί οι κρατούντες, το αποτέλεσμα θα είναι ν' αποκλειστεί σε ένα από τα στάδια της εκδήλωσής του.

Ας πούμε ότι διαφωνείς με τη ραδιοφωνία. Την άλλη μέρα το πρωί δεν έχεις στον ήλιο μοίρα στον τουρισμό. Οι ίδιοι είναι που σε κρίνουνε και στα φεστιβάλ».

— Κυκλοφόρησε σε κύκλο η φήμη ότι το τραγούδι της Γιουροβίζιον του γιού σου, τόγραψες εσύ.

● «Η μισαλλοδοξία, η μικρότητα και η κακεντρέχεια είναι δυστυχώς μέσα στα χαρακτηριστικά του Νεοέλληνα. Εγώ δεν ήξερα καν το τραγούδι του γιού μου που βραβεύτηκε. Ηξερα ένα άλλο που είχε στείλει. Μήπως ένα παιδί που έχει τη δυνατότητα ν' αριστεύει σε ένα Πανεπιστήμιο σαν το Μπέρκλεϊ θα ήταν η μεγαλύτερη απόδειξη για την ερώτησή σου;

— Ποια είναι η ετικέτα σου σαν συνθέτης; Είσαι ένας λαϊκός συνθέτης, ένας ελαφρολαϊκός συνθέτης ή ένας μουσικός πέρα από σχολές;

● «Ελπίζω μεγαλώνοντας ν' αζιθώ να γίνω μουσικός. Και μουσικός είναι αυτός που οργανώνει το ηχητικό του περιβάλ-

λον σ' ένα αισθητικό αποτέλεσμα. Αλίμονο αν θα έπρεπε να εντάξει ή να μικρύνει τον τρόπο που μεγαλώνεται η ψυχή του κάθε φορά που σκέπτεται να κάνει μουσική».

— Μίμη Πλέσσα, ποτέ δεν έχεις μιλήσει για την πολιτική σου τοποθέτηση.

● «Όταν είμουνα στο Πανεπιστήμιο έφτιαχνα την κόκκινη μογιά και την πράσινη που γράφαμε στους δρόμους της Αθήνας. Τότε όμως αυτά δεν ήταν αστεία. Οποιος έγραφε στον τοίχο τη λέξη ΕΛΕΘΕΡΙΑ, έπαιζε κορόνα - γράμματα τη ζωή του. Σ' αυτή τη γενιά ανήκω.

Δεν έκανα όμως ποτέ τις πολιτικές μου πεποιθήσεις παντιέρα για να υπάρξει η μουσική μου. Γιατί αυτό το θεωρώ δεκαδικό του ασχίστου είδους».

— Πώς βλέπεις την ελληνική τηλεόραση;

● «Νομίζω ότι είναι μανιέρα να βρίζουμε την τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Εγώ θα σου πω κάτι άλλο. Πιστεύω ότι θα πρέπει να βρισκείται σε περίλαμπρο σημείο. Γιατί μόνο έτσι δικαιολογείται αυτό που έμαθα πριν από μερικές μέρες:

Η επιτροπή έκοψε ένα πιλότο από τα «Σταυροδρόμια στο πεντάγραμμο» μια εκπομπή που είχα υποβάλει και που ήταν το καταστάλαγμα και το μεράκι όλη της μουσικής μου γνώσης. Πιστεύω ότι θα περνούσε μέσα απ' την τηλεόραση μ' έναν τρόπο χωρίς να κουράζει και θα μαθαίναμε δέκα πράγματα για τις καλές στιγμές του ελληνικού τραγουδιού.

Χαίρομαι που την κόψανε! Σημαίνει ότι θα υπάρχουν άλλες πολύ πιο σπουδαίες και πολύ πιο όμορφες που περιμένω να τις δω!».

Πώς θ' ανοίξουν οι πόρτες της Λυρικής για το λαό

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ «ΠΑΛΛΑΣ»

ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1984 — ΩΡΑ 8.30 Μ.Μ.

ΡΕΖΙΤΑΛ ΠΙΑΝΟΥ με τον ΦΟΥ ΤΣ' ΟΝΓ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

G.F. HANDEL:
F. SCHUBERT:
W. A. MOZART:
F. CHOPIN:
Τρεις Μαζούρκες:

CHACONNE σε σολ μεϊζ.
σονάτα σε σι ύφ. μεϊζ. έργο POST. K. D. 960
Ρόντο σε λα ελάσ. K. V. 511
Βαρκαρόλλα σε φα δίεση μεϊζ.
σε λα ελάσ. έργο 67 No 4
σε σολ ελάσ. έργο 67 No 2
σε φα ελάσ. έργο 68 No 4
POLONAISE FANTAISIE: Σε λα ύφ. μεϊζ. έργο 61

Τιμές ειστηρίων: 300, 200 170 και φοιτητικά 50 δραχ. Ημέρες πωλήσεως ειστηρίων: Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή και Δευτέρα πρωί (9.00 - 13.00) και το βράδυ της συναυλίας στο ταμείο του Κινηματογράφου «ΠΑΛΛΑΣ» (Βουκουρεστίου 1) Τηλέφ. 3228275.